

A scenic view of a resort pool at sunset. The pool is in the foreground, reflecting the sky and the American flag. An American flag flies on a tall pole in the middle ground. To the right, a multi-story building with a balcony is visible. The sky is filled with dramatic clouds, and the sun is setting, creating a warm glow.

Elin Hilderbrand **HOTELLI NANTUCKET**

BAZAR

Elin
Hilderbrand
HOTELLI
NANTUCKET

Suomentanut Jade Haapasalo

BAZAR

Ensimmäinen painos

Bazar Kustannus
www.bazarkustannus.fi

Suomentanut Jade Haapasalo
Copyright THE HOTEL NANTUCKET © 2022 by Elin Hilderbrand
Published by arrangement with Ulf Töregård Agency AB

Bazar Kustannus on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä
Lönnrotinkatu 18 A, 00120 Helsinki

ISBN 978-952-403-876-8
Taitto Jukka Iivarinen / Taittopalvelu Vitale
Painettu EU:ssa
Tuoteturvallisuuteen liittyvät tiedustelut:
tuotevastuu@bazarkustannus.fi

Rakkaudella ja kiitollisuudella Mark ja Gwenn Sniderille
sekä koko Nantucket Hotel & Resortin henkilökunnalle

1. MUKULAKIVILINJA

Nantucketin saari tunnetaan mukulakiviteistä, punatiilisistä kävelykaduista, paanutaloista, ruusukaarista, pitkistä kullanuskeista hiekkarannoista ja virkistävästä, Atlantilta puhaltavasta tuulesta. Lisäksi saaremme tunnetaan asukkaista, jotka rakastavat mehukkaita juoruja (kuka kuuma maisemasuunnittelija on vehtaillut kenen paikallisen kiinteistönvälittäjän vaimon kanssa – sen sellaista). Yksikään meistä ei silti osannut täysin odottaa, millainen huhujen tornado syöksyy Main Streetille, sieltä Orange Streetille ja liikenneympyrästä Sconsetin alueelle, kun kuulemme, että lontoolainen miljardööri Xavier Darling sijoittaa kolmekymmentä miljoonaa dollaria siihen rapistuvaan talonrämään, joka hotelli Nantucket nykyään on.

Puolet asukkaista kiinnostuu uutisesta. (Olemme jo pitkään pohtineet, aikooko joku kunnostaa vanhan hotellin jonain päivänä.)

Loput ovat skeptisiä. (Mörskää tuskin oikeasti voi enää pelastaa.)

Xavier Darling ei ole mikään keltanokka, mitä tulee matkailu- ja majoitusalaan. Hän on omistanut risteilyaluksia, teemapuistoja, kilparatoja ja hetken aikaa jopa oman lentoyhtiönsä.

Meidän tietääksemme hän ei silti ole ikinä omistanut hotellia, eikä hän ole käynyt Nantucketissa edes kääntymässä.

Paikallisen kiinteistökeisari Eddie Pancikin eli Nopsa-Eddien avustuksella (joka on muuten palannut onnellisesti yhteen vaimonsa kanssa) Xavier tekee järkisiirron ja palkkaa hotellinsa johtajaksi Lizbet Keatonin. Lizbet on saaremmen oma kullannurkka. Hän muutti Nantucketiin Minnesotan Twin Citiesin alueelta 2000-luvun alussa. Hänen vaaleat hiuksensa olivat samaan tapaan kahdella pitkällä letillä kuin nuoremmalla *Frozenin* prinsessalla, ja ensimmäisenä saarikesänään hän löysi ”prinssikseen” JJ O’Malley’n. Lizbet ja JJ pyörittivät hulun suosittua Deck-ravintolaa viidentoista kesäkauden verran – JJ hääri omistajana ja kokkina ja Lizbet markkinointivelhona. Juuri Lizbet sai idean roseesuihkulähteestä, ja varrettomista sekä senhetkiselä päivämäärällä signeeratuista viinilaseista tuli valtavan suosittuja sosiaalisen median puolella. Kaikki meistä paikallisista eivät piitanneet Instagramista, mutta meistä oli ihanaa viettää verkkaisia sunnuntai-iltapäiviä heidän ravintolassaan nauttien roseeta ja JJ:n kuuluisaa osteripaistosta. Samalla sai katsella Monomoy’n matalalle ja kapealle lahdelle, missä jokunen jalohaikara kalasti itselleen päivällistä ajokkaiden välistä.

Uskoimme, että Lizbet ja JJ olivat onnellisia, ja paikallisten millenniaalien mielestä he olivat #täydellinenpari. Kesäisin kyyhkyläiset työskentelivät ravintolassa, ja kauden ulkopuolella heidät saattoi nähdä keräämässä kampasimpukoita Pocomos- sa tai laskemassa pulkalla Dead Horse Valleyn jyrkkää mäkeä tai yhdessä ostoksilla Nantucket Meat and Fish -kaupassa, koska he aikoivat tehdä lisukkeeksi graavilohta tai valmistaa kaksitoista tuntia haudutettua bolognesekastiketta. Näimme

heidät usein käsi kädessä postitoimiston jonossa tai lajittele-massa kartonkejaan jäteasemalla.

Olimme aivan *sokissa*, kun kuulimme JJ:n ja Lizbetin eros-ta. Ensimmäiseksi kuulimme uutisen Blondi-Sharonilta. Sha-ron on Nantucketin huhumyllyn turbomoottori, joten emme ottaneet uutista täysin vakavasti, mutta sitten Flowers on Chestnut -kukkakaupan Love Robbins vahvisti, että Lizbet lähetti JJ:n tilaaman ruusukimpun takaisin. Lopulta tarina alkoi levitä: kun Deckissä oli vietetty kauden päättäjaisjuhlia viime syyskuussa, Lizbet oli nähnyt 187 seksin sävytteistä vies-tiä, jotka JJ oli lähettänyt heidän viininvälittäjälleen Christina Crossille.

Lizbet halusi kuulemma *kipeästi* luoda nahkansa uudelleen, ja Xavier Darling tarjosi siihen mahdollisuuden. Toivoimme hänelle hyvää, mutta aikoinaan niin ylellisellä hotelli Nan-tucketilla oli kärsinyt maine pelastettavana (minkä lisäksi katto, lattiat, seinät ja vajoavat perustukset kaipasivat korjausta).

Me saarelaiset seuraamme sivusta koko loppuvuoden 2021 ja sitä seuraavan alkukevään, kun paikalliset urakoitsijat, arkkitehdit ja sisustussuunnittelija Jennifer Quinn näyttävät kii-reisiltä hotellin tiluksilla. Joka ikinen hotellin palkollinen on kuitenkin luvannut pitää suunsa supussa siitä, mitä hotellin sisällä tapahtuu. Kuiskeiden mukaan nantucketilainen ihana liikuntaohjaaja Yolanda Tolentino olisi palkattu pyörittämään hyvinvointikeskusta ja Xavier Darling etsisi hotellin uuden ravintolabaarin johtohahmoksi jotakuta, joka ”tuntee saaren tavat”. Näemme Lizbet Keatonin tulevan ja menevän, mutta kun Blondi-Sharon huomaa Lisbetin sattumalta katsastus-aseman jonossa – Lizbet istuu Mini Cooperissa ja Sharon

G-Wagonissa – ja kysyy, miten hotellin remontti sujuu, Lizbet siirtää puheen Sharonin lapsiin. (Sharonia ei tippaakaan huvita puhua lapsistaan; nämä ovat vastikään saavuttaneet teini-iän.)

Jordan Randolph, *Nantucket Standard* -lehden päätoimittaja, sivuuttaa ensimmäiset kaksi Lizbet Keatonin puhelua, kun tämä yrittää kertoa hotellin sisustuksen olevan valmis ja tiedustella, haluaisiko lehti ”päästä kulissien taakse ennen muita”. Jordan kuuluu epäilijöihin. Hän ei voi sietää ajatusta, että Xavier Darlingin kaltainen ulkomainen bisnespohatta ostaa hotelli Nantucketin kaltaisen historiallisesti merkittävän kiinteistön. (Jordan tietää kyllä, että Herman Melville kirjoitti *Moby Dickin* ennen kuin edes kävi tällä saarella. Tuleeko siitä parempi olo? Eipä oikeastaan.) Toisaalta Jordan miettii, että kukapa hotelli Nantucketin ostaisi, jos ei Xavier Darling. Hotellivanhus on päästetty rapistumaan. Jopa Nantucketin historiallinen yhdistys on pitänyt sen kunnostamista liian suurena (ja kalliina) hankkeena.

Kun Lizbet soittaa kolmannen kerran, Jordan vastaa puhelimeen ja suostuu vastahakoisesti lähettämään toimittajan paikan päälle.

Koti ja sisustus -osion toimittaja Jill Tananbaum on ihan hulluna kodinsisustukseen, kuten kuka tahansa hänen Instagram-sivuaan vilkaiseva tajuaa välittömästi (@ashleytstark, @elementstyle, @georgantas.design). Jill tahtois kovasti, että hänen työnsä *Nantucket Standardissa* toimisi ponnahduslautana työpaikkaan *Dominossa* tai jopa *Architectural Digestissä*. Hotelli Nantucketista tehdyn jutun avulla se voisi todellakin onnistua. Hän ei aio jättää artikkelista pois yhtäkään yksityiskohtaa.

Jillin leuka loksahtaa sillä sekunnilla, kun hän astuu upeiden etuovien sisäpuolelle. Aulan kaarevasta katosta roikkuu ikivanhan valaanpyyntialuksen runko, jolle on annettu nerokas uusi tehtävä katseita vangitsevana kattokruununa. Alkuperäisestä rakenteesta pelastettujen kattopalkkien ansiosta tilassa on aistittavissa historian havinaa. Kahdenistuttavat sohvut on verhoiltu hortensiansinisellä (jonka Jill kuulee pian olevan hotellin teemaväri), ja lisäksi aulassa seisoo samettiraheja ja matalia pöytiä, joiden päällä on tyylikkäissä pinoissa kirjoja ja lautapelejä (backgammon, tammi ja neljä marmorista shakkisettiä). Aulan kauimmaiseen nurkkaan on ankkuroitu valkoinen pieni flyygeli. Suurelle seinälle vastaanottotiskin viereen on ripustettu valtava merellinen valokuva, jonka James Ogilvy on ottanut Sankaty Headin majakan edustalta, ja otoksen avulla meri on vahvasti läsnä hotellin sisätiloissa.

Vau, Jill ajattelee. *Ei muuta kuin... vau*. Hänen sormensa syyhyävät puhelimen kaipuusta, mutta Lizbet sanoi, että tois-
taiseksi hotellissa ei saa valokuvata.

Lizbet vie Jillin tutustumiskierrokselle huoneisiin ja sviitteihin. Paikallinen taiteilija nimeltä Tamela Cornejo on maalannut jokaisen huoneen kattoon Nantucketin yötaivasta esittävän muraalin. Valaisimina toimivien lasipallojen ympärille on kiedottu messinkiketjua, ja ne tuovat mieleen poijut köysi-
neen. Ja sängyt taas – *siis mitkä sängyt!* Jill ajattelee. Pylväs-
sängyt on rakennettu ajopuista ja paksusta merihenkisestä köydestä. Pedit on tehty mittatilaustyönä *emperor*-kokoisiksi eli tavallisia hotellisänkyjä suuremmiksi, ja läpikuultavat valkeat verhot roikkuvat sängyn molemmin puolin.

Jill ei ole eläessään nähnyt yhtä hulppeita kylpyhuoneita kuin tässä hotellissa. Suihkuissa osterinkuoret toimittavat

seinälaattojen virkaa, ja lisäksi kylpytiloista löytyy erillinen minimalistinen wc sekä tassuamme, jonka pohja on maalattu hotellin teeman mukaisesti hortensiansiniseksi.

”Minkä tahansa onnistuneen kylpyhuoneen salaisuus ei kuitenkaan piile siinä, miltä se näyttää”, Lizbet sanoo Jillille, ”vaan siinä, miltä se saa vieraan näyttämään.” Hän napsauttaa valokatkaisinta. Kahden pesualtaan yllä oleva pitkä suora-kulmainen peili on reunustettu pehmeästi hohtavilla halogeenilampuilla. ”Näetkö, miten imartelevaa?”

Jill ja Lizbet ihailevat itseään peilistä kuin kaksi teiniä. *Totta puhut*, Jill ajattelee. Hän ei ole koskaan näyttänyt hehkeämmältä kuin nyt seisoessaan kylpyhuoneessa, joka kuuluu sviitille numero 217.

Ja sitten – *sitten!* – Lizbet kertoo Jillille minibaarista. ”Minun on tehnyt lukemattomia kertoja hotellihuoneessa mieli viinilasillista ja suolaista pikkupurtavaa, mutta Chardonnay-pullosta on pyydetty seitsemänkymmentä dollaria ja maapähkinäpussista kuusitoista, vaikka pelkkä huone on maksanut maltaita. Siksi tämän hotellin huoneet on varustettu huolella valikoiduilla lähituotteilla.” Lizbet mainitsee Cisco-oluen, Triple Eight -vodka ja 167 Raw -kalakaupan savustetun makrillipateen. ”Kaikki tuotteet sisältyvät huoneen hintaan, ja minibaari täytetään uudestaan aina kolmen päivän välein.”

Ilmainen minibaari! Jill kirjoittaa muistiinpanoihinsa. *Nantucket-tuotteita!* Jordanin pitäisi antaa hänen artikkelilleen etusivun paikka ihan vain tämän ilmoituksen vuoksi.

Lizbet vie Jillin ulos katsomaan uima-altaita. Perheallas on varustettu ryöppyävällä vesiputouksella. (”Sitruunalimsaa ja vastaleivottuja keksejä tarjotaan joka päivä kello kolmelta ilta-päivällä”, Lizbet kertoo.) Toinen uima-allas on vain aikuisille

tarkoitettu keidas. Sinivihreä vinoneliön muotoinen allas on rajattu harmailla paanuseinillä, jotka peittyvät vaaleanpunaisiin ruusuköynnöksiin kesäkauden huipulla. Altaan ympärille on aseteltu ”koko maailman mukavimpia aurinkotuoleja, jotka ovat tavallista leveämpiä ja helposti säädeltäviä”. Lisäksi vie-raat saavat käyttöönsä varta vasten teetettyjä hortensiansinisiä hamam-pyyhkeitä.

Seuraavaksi siirrytään joogastudiolle. Jill ei ole koskaan käynyt Balilla, mutta *Eat, Pray, Love – omaa tietä etsimässä* -kirja on kyllä tullut luettua, joten hän osaa arvostaa tällaista estetiikkaa. Studion katossa on yksityiskohtaisia tiikkipuu-kaiverruksia, jotka on pelastettu Ubudissa sijaitsevasta temp-pelistä. (Jill miettii, miten paljon tuollaisen katon lähettäminen ja asentaminen mahtoi maksaa... *tajunta räjähtää!*) Kurlutta-vassa kivisessä suihkulähteessä on jokseenkin karmaisevan Brahma-jumalan kasvokuva, ja vesi valuu jokikivialtaaseen. Luonnonvalo pehmenee riisipaperikaihtimien avulla, ja äänen-toistolaitteista kuuluu gamelan-musiikkia. *Kaiken kaikkiaan, Jill ajattelee, uusi joogastudio on idyllinen paikka, jossa hakeutua lapsen asentoon.*

Jillin näkökulmasta hotellin esittely huipentuu ravintola-baariin. Se on kuin korurasia, joka kiinnittää heti tulijan huo-mion. Tila on maalattu Farrow and Ball -maalivalmistajan Pitch Blue -sävyllä (joka sijoittuu värikartalla safiirin ja ame-tistin välille) ja siellä seisoo sininen graniittibaari. Roikkuvat kattolamput näyttävät ylösalaisin käännettyiltä kuparikulhoilta, ja tehosteseinä on peitetty *kiiltävillä pennyn kolikoilla!* Baarissa on myös kuparinen diskopallo, joka laskeutuu katosta joka ilta kello yhdeksän. Saarella ei ole mitään, mikä vetäisi tälle vertoja. Jill on aivan äimänä. Voisiko huonevarauksen tehdä jo nyt?

Jill kiiruhtaa paikallislehden toimitukseen ja työpöytänsä ääreen. Onko hän ikinä inspiroitunut näin paljon ennen artikkelin kirjoittamista? Hän naputtelee kuumeisesti ja mainitsee kaikki yksityiskohdat – sateenkaarenväriset Annie Selken matot, sviittien kirjahyllyihin valitut romaanit, hotellin uuden baarin napitetut samettijakkarat – ja sitten hän käy jutun läpi lause lauseelta varmistaen, että hän on käyttänyt juuri niin ylellistä ja rikasta kieltä kuin hotelli ansaitsee.

Kun lopullinen versio on valmis, hän vie artikkelin Jordan Randolphin työhuoneeseen. Päätoimittaja lukee jutut mieluiten paperilta ja merkitsee kommenttinsa punakynällä, ikään kuin hän olisi Maxwell Perkins ja oikoluettavana olisi Fitzgeraldin ja Hemingwayn tekstejä. Jill ja hänen kollegansa vienoilevat asiasta. Eikö pomo ole kuullut Google Docsista?

Jill seisoo oviaukossa Jordan Randolphin lukiessa ja odottaa tavanomaisia kehujaan. Mutta kun päätoimittaja on luenut jutun, hän heittää paperiarkit pöydälleen ja sanoo: ”Jassoo.”

Jassoo? Miten niin *jassoo*? Jill ei ole koskaan kuullut äärimmäisen ilmaisukykyisen pomonsa sanovan noin.

”Eikö teksti ollut hyvä?” Jill kysyy. ”Johtuiko se... kirjoitus-tyylistä?”

”Tyylissä ei ole mitään vikaa”, Jordan sanoo. ”Vai onkohan se liian hiottua? Tekstisi kuulostaa matkailulehden mainokselta.”

”Ai”, Jill sanoo. ”Okei, eli...”

”Toivoin ennemminkin *tarinaa*”, Jordan sanoo.

”En tiedä, onko tuon enempää tarinaa mahdollista saada”, Jill sanoo. ”Hotelli oli murenemaisillaan, ja Xavier Darling osti sen. Hän otti töihin paikallisia –”

”Joo, niinhän sinä sanoit.” Jordan huokaisee. ”Kunpa tähän saataisiin toinen näkökulma...” Hän hiljenee. ”En julkaise

juttuasi tällä viikolla. Minäpä laitan sen mietintämyssyyn toistaiseksi.” Hän hymyilee Jillille. ”Kiitos kuitenkin, että kävit ’kulissien takana ennen muita’.” Hän käyttää ilmasitaatteja, mikä saa hänet vaikuttamaan ihan boomerilta. ”Arvostan sitä.”

Henkilökohtaisesti Jordan Randolph on sitä mieltä, että hotelli Nantucketista tulee vähän kuin Banksyn taideteos: paljastamisen jälkeen se loistaa upean hetken ja murenee sitten itsestään. Eräs toinen saarelainen on samaa mieltä – nimittäin 94-vuotias paikallisen vanhainkodin asukas nimeltä Mint Benedict. Mint oli ainut lapsi, ja hänen vanhempansa Jackson ja Dahlia Benedict omistivat hotellin vuosina 1910–1922. Mint pyytää suosikkihoitajaansa Charlenea kärräämään hänet pyörätuolilla koko matkan Easton Streetille, jotta hän voi nähdä hotellin uuden korean julkisivun.

”Kyllähän tuon kuntoon voi laittaa, mutta ei se silti menesty”, Mint sanoo. ”Sanokaa minun sanoneen – hotelli Nantucketissa kummittelee, ja se on täysin minun isäni syytä.”

Mies höpöttää omiaan ja tarvitsee nokkaunet, Charlene ajattelee. Hän kääntää pyörätuolin kohti hoitokotia.

Vai että hotellissa kummittelee? me saarelaiset ajattelemme.

Puolet meistä ei moista purematta niele. (Emme usko aaveisiin.)

Toista puoliskoa alkaa kiinnostaa. (Juuri kun luulimme, ettei tarina voisi tästä enää parantua!)

2. VIIDES AVAIN

LIZBET KEATONIN EROSOITTOLISTA

- "Good 4 U" – Olivia Rodrigo
- "All Too Well (Taylor's version)" – Taylor Swift
- "If Looks Could Kill" – Heart
- "You Oughta Know" – Alanis Morissette
- "Far Behind" – Social Distortion
- "Somebody That I Used to Know" – Gotye
- "Marvin's Room" – Drake
- "Another You" – Elle King
- "Gives You Hell" – The All-American Rejects
- "Kiss This" – The Struts
- "Save It for a Rainy Day" – Kenny Chesney
- "I Don't Wanna Be in Love" – Good Charlotte
- "Best of You" – Foo Fighters
- "Rehab" – Rihanna
- "Better Now" – Post Malone
- "Forget You" – CeeLo Green
- "Salt" – Ava Max
- "Go Your Own Way" – Fleetwood Mac
- "Since U Been Gone" – Kelly Clarkson
- "Praying" – Kesha

Erottuaan järkyttävällä tavalla JJ O'Malleysta Lizbet on etsinyt inspiroivaa voimalausetta, joka kohentaisi hänen mielialaansa. Hän käytti seitsemänkymmentäseitsemän dollaria verkkokauppaan ja hankki kehystetyn Sokrateen sitaatin: *Muutoksen salaisuus on keskittää kaikki voimasi, ei vanhan vastustamiseen, vaan uuden rakentamiseen.* Hän ripustaa voimalauseensa seinälle sänkynsä jalkopäähän, jotta hän näkee sen aina ensimmäisenä herätessään ja viimeisenä illalla, ennen kuin hän sammuttaa valot.

Kaikki voimasi. Ei vanhan vastustamiseen. Vaan uuden rakentamiseen. Muutoksen salaisuus.

Helpommin sanottu kuin tehty, Lizbet ajattelee. Hän käyttää kaikki voimansa vanhan vastustamiseen.

Hän elää koko ajan uudestaan syyskuun 30. päivää ja Deck-ravintolan viimeistä iltaa.

Deckin viimeinen ilta on katkeransuloinen perinne – se merkitsee kesäkauden loppua. Lizbet ja JJ joutuvat hyvästelemään tiimin, jonka rakentaminen on vaatinut hurjat määrät sekä aikaa että energiaa (ja rahaa). Osa henkilökunnasta palaa remmiin seuraavana keväänä, mutta kaikki eivät sitä tee, joten jokainen kesä on ainutlaatuinen. He ovat huomanneet, että siinä on puolensa ja puolensa. Viimeinen ilta on työntekijöille riehakas muistelutuokio. Lizbet ja JJ järjestävät loistavat bileet, avaavat tölkeittäin beluga-kaviaaria ja pullon toisensa perään Laurent-Perrierin roseeta.

Yhtenä perinteenä Lizbet ottaa koko tiimistä valokuvan, jossa he nojaavat kaiteeseen Monomoy'n poukaman edessä. Hänelä on tapana kehystää viimeisen illan valokuva ja ripustaa se

vessoihin johtavalle käytävälle. Se on tietynlainen tallenne, albumi tai historiikki.

Tämän illan valokuva on järjestyksessä viidestoista. Lizbet pystyy tuskin uskomaan sitä.

Hän pyytää kaikki yhteen, ja tiimi asettuu seisomaan persoonallista ja luontevaa ryhmäkuvaa varten. Lyhyimmät eturiviin! Sommelier nimeltä Goose ja hovimestari nimeltä Wavy nostavat kaikkien suosikkityttö Peytonin (joka on kaiken lisäksi pikkuinen) ja pitelevät häntä pituussuunnassa ilmassa. Christopher ja Marcus ottavat toisiaan kädestä ja näyttävät nyt ensi kertaa julkisesti, että heistä tuli pariskunta tänä kesänä. Ekash ja Ibo ja kaikki kokkiapulaiset, astianpesijät ja saliapulaiset asettuvat paikoilleen.

Lizbet ottaa kuvan JJ:n puhelimella, sillä se nököttää hänen edessään pöydällä numero 10. Hän naputtelee JJ:n pääsykoodin – 0311, hänen syntymäpäivänsä – ja JJ:n viestit ponnahtavat näkyviin. Kaikki niistä ovat huvittavan suurella fontilla (JJ ei myönnä tarvitsevänsä lukulaseja). Lizbet on juuri aikeissa klikata viestisovelluksen pois näkyvistä, kun jokin kiinnittää hänen huomionsa: Haluan sinua kamalasti. Sen jälkeen lukee: Kerro, mitä haluat minun tekevän. Lizbet jähmettyy, mutta ajattelee sitten, että ehkä puhelin ei kuulukaan hänen puolisolleen. Kyseessä on varmasti jonkun toisen iPhone 13 Pro Max, jossa on sähkönsiniset kuoret ja takana Anthony Bourdainin kuva ja pääsykoodina Lizbetin syntymäpäivä. Sekunnin murto-osan kuluttua – on uskomatonta, miten nopeasti aivot työskentelevät jopa saadessaan vaistojenvastaista tietoa – hän ymmärtää todella pitelevänsä kädessään JJ:n puhelinta. Hän skrollaa taaksepäin, näkee kuvan naisen rinnoista ja tunnistaa kuvan JJ:n erektiosta. Viestit ovat peräisin Christina Crossilta, heidän viininvälittäjältään.

Goose huutaa: ”Räpsäise jo se kuva, Libby. Tämä muija alkaa painaa!”

Lizbetin kädet tärisivät. Mitä hän onkaan löytänyt? Onko tämä totta? Tapahtuuko tämä? Jotenkin hän onnistuu esittämään normaalia (myöhemmin hän pitää sitä osoituksena yli-inhimillisistä kyvyistä). Hän ottaa kuvat. Niistä tulee hyviä. Ne ovat parhaat ikinä. Sitten Lizbet ottaa JJ:n puhelimen ja kii-ruhtaa naistenvessaan, missä hän istuu koppiin ja käy läpi pornahtavia viestejä – niitä kertyy hänen laskujensa mukaan 187 –, joita JJ ja Christina ovat lähettelleet toisilleen kuluneen kolmen kuukauden aikana. Uusimmat viestit on lähetetty aiemmin tänä iltana. Lizbet haluaa vetää puhelimen vessasta alas, mutta hän ei tee niin. Hän ymmärtää ottaa ruutukaappauksia viesteistä ja lähettää ne itselleen.

Sitten Lizbet palaa juhliin. Ne ovat täydessä vauhdissa – Polo G tykittää täysillä ”Martin and Gina”-kappaletta, ja Christopher, Marcus ja Peyton ovat tanssimassa. Lizbet näkee JJ:n istuvan nurkkapaikalla ykköspöydässä, joka on koko ravintolan halutuin. Hän nauttii olutta parin keittiöpuolen jätkän kanssa.

”Sieltähän oma kuningattareni saapuukin”, JJ sanoo huomattessaan hänet. Hän laittaa kätensä Lizbetin vyötärölle ja yrittää vetää tämän alas suukkoa varten, mutta Lizbet huitaisee hänen kätensä pois ja heittää puhelimen hänen syliinsä.

”Minä lähden kotiin”, Lizbet sanoo.

”Mitä?” JJ sanoo. Hän ottaa puhelimensa, ja Christinan lähettämät viestit kirkastuvat ruudulla. ”Voi luoja, ei. Odota, Libby –”

Lizbet ei odota. Hän kävelee pois ja työntyy Wavyn ohi. Hovimestari aistii jonkin olevan vinossa ja yrittää pysäyttää hänet.

”Se ei ole sitä miltä näyttää!” JJ sanoo.

No mutta onhan se, Lizbet ajattelee, kun hän pääsee takaisin Bear Streetin talolle, jonka hän omistaa yhdessä JJ:n kanssa. Hän lukee viestit yksi kerrallaan läpi. *Se on täsmälleen sitä, miltä näyttää.*

Hotelli Nantucket on saaren kenties ainut paikka, mihin ei liity Lizbetin kannalta historiaa tai muistoja Jonathan James O'Malleysta. Joten kun Lizbet kuulee, että Xavier Darling on ostanut hotellin ja etsii sinne johtajaa, hän ajaa välittömästi tapaamaan Nopsa-Eddietä tämän kiinteistönvälitysliikkeeseen.

”Miten voin auttaa, Lizbet?” Eddie kysyy, kun tämä istuu tuu häntä vastapäätä. Lizbet on saanut miehen kiinni harvinaisena hetkenä toimistolla. Eddie pörrää mieluiten saarella Porsche Cayennen ratissa panamahattu päässä ja hieroo diilejä. ”Toivottavasti et tullut laittamaan taloanne myyntiin. Toki jos siitä on kysymys, voin laittaa sille erinomaisen hintapyyynnön –”

”Mitä?” Lizbet sanoo. ”En!” Hän kallistaa päätänsä. ”Miten niin? Mitä olet kuullut?”

Eddie karaisee kurkkuaan ja vaikuttaa epäluonteellomaisen varautuneelta. ”Kuulin, että sinä ja JJ olette suunnanneet eri teille...”

”Ja?”

”Ja että haluat jättää hänet taaksesi”, Eddie sanoo. ”Lopullesisti. Siksi ajattelin, että haluaisit ehkä muuttaa pois saarelta.”

”En missään nimessä.” *Jos joku muuttaa pois saarelta, niin JJ!* Lizbet ajattelee. Hän ei kuitenkaan aio vetää Eddietä mukaan draamaan. Kaikki, mitä hän sanoo ääneen, päättyy vielä

mukulakivilinjan levitykseen. ”Tulin puheillesi, koska haluan Xavier Darlingin yhteystiedot.” Lizbet suoristaa selkäänsä tuolilla ja heilauttaa lettinsä olan taakse. ”Haluan hakea hotelli Nantucketin johtajan paikkaa.”

”Olet tainnut kuulla palkkatasosta”, Eddie sanoo.

”Enhän ole. En ole edes ajatellut palkkaa.”

”Se on satakaksikymmentäviisituhatta vuodessa”, Eddie sanoo. ”Plus täydet edut.”

Lizbet vetäytyy taaksepäin muutaman sentin verran. Hän ajattelee kaihoisasti sellaista hammaslääkärikäyntiä, jonka aikana hänen ei tarvitsisi huolestua suuhygienisti Janicen ilmoittaessa, että hampaat olisi syytä kuvata. ”Vau.”

”Annan Xavierin sähköpostiosoitteen sinulle kyllä mielihyvin.” Eddie napsauttaa sormiaan. ”Etkös sinä kertonut, että isäsi omistaa hotellin Wisconsinissa?”

Lizbetin isä on eläkeläisyhteisön johtaja Minnesotan Minnetonkassa. Teini-ikäisenä Lizbet arpoi usein numeroita bingossa ja saattoi asukkaita kampaamoon. Yhtenä vuonna hän toimi voikuvanveistokilpailun tuomarina.

”Jotain sen suuntaista”, Lizbet sanoo.

Eddie nyökkää hitaasti. ”Xavier haluaa henkilön, joka on työskennellyt luksushotellissa.”

Lizbet räpäyttää silmiään. Eläkeläisyhteisön asumisyksikköä ei saa mitenkään kuulostamaan luksushotellilta.

”Mutta Xavier haluaa myös ihmisen, jolla on taustaa suojeltujen talojen yhdistyksen ja kaupunginhallituksen kanssa toimimisesta.”

”Minä olen sellainen”, Lizbet sanoo.

”Jonkun, joka hurmaa kauppakamarin puolelleen.”

”Sekin minulta onnistuu”, Lizbet sanoo.

Salaisia suhteita ja vanhoja syntejä

Perinteikäs mutta parhaat päivänsä nähnyt Hotelli Nantucket on saanut uuden omistajan, joka päättää palauttaa sen entiseen loistoonsa keinolla millä hyvänsä. Uudeksi johtajaksi palkataan paikallisten rakastama Lizbet Keaton, joka sydän-surujen murtamana kaipaa uutta alkua elämälleen.

Hotellin ovet avautuvat ja vieraita houkutellaan julkkiskokin luotsaamaan ravintolaan sekä uuteen, upeaan hyvinvointikeskukseen. Kaikki on yllälistä ja kiiltävää, mutta paine menestyä on valtava, onhan vaatimuksena täydellinen hotellikokemus. Kun niin vieraiden kuin henkilökunnankin mutkikkaat ihmissuhteet ja käytävillä kummitteleva historia kietoutuvat yhteen, Lizbetin on selvitettävä, onko menestys ylipäättään mahdollista ennen kuin vuosisadan takaiset vääryydet on tuotu päivänvaloon.

Vastustamattoman yltäkylläinen, salaisuuksia kihisevä romaani yhdistää kesäisen viihteen, kuumat suhdekiemurat ja ripauksen historiaa tavalla, jonka vain Elin Hilderbrand taitaa.

BAZAR

WWW.BAZARKUSTANNUS.FI

ISBN 978-952-403-876-8

84.2

9 789524 038768